

УРОКЪ ПЕРВЫЙ. PREMIÈRE LEÇON.

Ч л е н ъ.

Единственно число отъ мжжскій родъ ¹⁾.

Именитель, ть.	Nominatif,	le.
Родитель, —	Génitif,	du.
Датель, —	Datif,	au.
Винитель, —	Accusatif,	le ²⁾ .

Имате ли?

Avez-vous? (речь по рѣчь, имате ли вы? ³⁾).

Есть (Ей), Господине, имамъ.

Oui, Monsieur, j'ai (азъ имамъ).

Ть.

Le, а прѣдъ гласнх или h безгласнх l'.

До учителя-ты. Учитель-ть трѣбува да задава на ученицы-ты си въпросы по разны начини, та да ты обучава. Всякій урокъ съдръжава четыре нѣкта: прьво, ученикъ-ть си казва урока; второ, учитель-ть прѣглядва упражненія-та на единъ отъ ученицы-ты съ гласъ така, что-то да чюжтъ вси; трете, прѣдлага имъ въпросы-ты, кои-то ся съдръживать въ напечатаны-ты упражненія, и най-сѣтнѣ прѣдлага имъ новы въпросы отъ всячки прѣминжлы уроцы. Учитель-ть може да дѣли единъ урокъ на два, или два-та на три, или да събира два урока въ единъ наспротивъ умственно-то развитіе на ученицы-ты.

1) Французскій языкъ има само два рода: мжжскій и женскій; членъ-ть le показаме съ членъ ть, който е членъ за мжжскій родъ у нашій языкъ, нѣ може бы има-то, кое-то на французскій е отъ мжжскій родъ, да е отъ женскій или отъ срѣдній родъ на блъгарскій; а тая разлика въ рода на имена-та е една отъ най-гольмы-ты мжчнотии за чюжденцы, что учить тоя языкъ; най-много усѣщать тѣж мжчнотіи въ оныя имена, на кои-то родъ-ть не е естественъ нѣ грамматически.

2) Винительный надежъ на члена отъ имена-та, отъ мѣстоимѣнія-та и отъ причастія та е еднакъ съ именительный.

3) Французи-ти сврзвать разны-ты лица на глаголы-ты съ личны-ты мѣстоимѣнія, кои-то у въпросителны и другы нѣкои случаи (за кои-то ще ся говори въ слѣдующы-ты уроцы) полагають ся слѣдъ глагола.